

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про охорону прав на промислові зразки

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 7, ст. 34)

*{Вводиться в дію Постановою ВР
№ 3770-XII від 23.12.93, ВВР, 1994, № 7, ст. 35}*

*{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 2188-III від 21.12.2000, ВВР, 2001, № 8, ст.37
№ 2921-III від 10.01.2002, ВВР, 2002, № 16, ст.114
№ 34-IV від 04.07.2002, ВВР, 2002, № 35, ст.256
№ 762-IV від 15.05.2003, ВВР, 2003, № 30, ст.247
№ 850-IV від 22.05.2003, ВВР, 2003, № 35, ст.271
№ 5460-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2-3, ст.41
№ 703-IX від 16.06.2020
№ 815-IX від 21.07.2020
№ 2801-IX від 01.12.2022
№ 2974-IX від 20.03.2023}*

{У тексті Закону слово "Відомство" замінено словом "Установа" у відповідних відмінках згідно із Законом № 2188-III від 21.12.2000}

{У тексті Закону слово "патент" в усіх відмінках і числах замінено словом "свідоцтво" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{У тексті Закону слова "Установа" та "заклад експертизи" в усіх відмінках замінено словом "НОІВ"; слова "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності" в усіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності" у відповідному відмінку із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з набуттям і здійсненням права власності на промислові зразки в Україні.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

{Назва статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

{Абзац перший статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Національний орган інтелектуальної власності (далі - НОІВ) - державна організація, що входить до державної системи правової охорони інтелектуальної власності, визначена на національному рівні Кабінетом Міністрів України як така, що здійснює повноваження у сфері інтелектуальної власності, визначені цим Законом, іншими законами у сфері інтелектуальної власності, актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статутом, і має право представляти Україну в міжнародних та регіональних організаціях;

{Абзац другий статті 1 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000; із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

промисловий зразок - результат інтелектуальної, творчої діяльності людини в галузі художнього конструювання;

{Абзац третій статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

автор - людина, творчою працею якої створено промисловий зразок;

свідоцтво - свідоцтво про державну реєстрацію промислового зразка;

{Абзац п'ятий статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

zareєстрований промисловий зразок - промисловий зразок, відомості про який занесено до Реєстру і на який видано свідоцтво;

{Абзац шостий статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

особа - фізична або юридична особа;

{Абзац сьомий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

заявка - сукупність документів, необхідних для державної реєстрації промислового зразка;

{Абзац восьмий статті 1 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

заявник - особа, яка подала заявку чи набула прав заявника в іншому встановленому законом порядку;

{Абзац дев'ятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

пріоритет заявки (пріоритет) - першість у поданні заявки;

дата пріоритету - дата подання заявки до НОІВ або відповідного органу держави - учасниці [Паризької конвенції про охорону промислової власності](#) чи [Угоди про заснування Світової організації торгівлі](#), за якою заявлено пріоритет;

{Абзац одинадцятий статті 1 в редакції Закону № 815-ІХ від 21.07.2020}

роботодавець - особа, яка найняла працівника за трудовим договором (контрактом);

Реєстр - Державний реєстр України промислових зразків, ведення якого здійснюється в електронній формі;

{Абзац тринадцятий статті 1 в редакції Закону № 815-ІХ від 21.07.2020}

Апеляційна палата - колегіальний орган НОІВ для розгляду заперечень проти рішень НОІВ щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності, заяв про визнання прав на об'єкти інтелектуальної власності недійсними повністю або частково, заяв про визнання торговельної марки добре відомою в Україні та розгляду інших питань, що належать до його компетенції відповідно до цього Закону, інших законів та нормативно-правових актів України;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 2188-ІІІ від 21.12.2000, із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-ІV від 22.05.2003; в редакції Закону № 703-ІХ від 16.06.2020}

{Абзац п'ятнадцятий статті 1 виключено на підставі Закону № 703-ІХ від 16.06.2020}

державна система правової охорони інтелектуальної власності - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, НОІВ і сукупність наукових, освітніх, інформаційних та інших відповідної спеціалізації державних підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 2188-ІІІ від 21.12.2000; в редакції Закону № 703-ІХ від 16.06.2020}

Атестаційна комісія - колегіальний орган НОІВ, основною метою діяльності якого є проведення атестації осіб, які висловили намір набути право на зайняття діяльністю представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного);

{Статтю 1 доповнено абзацом сімнадцятим згідно із Законом № 703-ІХ від 16.06.2020}

Апеляційна комісія - колегіальний орган НОІВ, основною метою діяльності якого є розгляд скарг кандидатів у представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені) на рішення атестаційної комісії та розгляд скарг на дії представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

{Статтю 1 доповнено абзацом вісімнадцятим згідно із Законом № 703-ІХ від 16.06.2020}

Бюлетень - офіційний електронний бюлетень НОІВ;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

виріб - будь-який предмет промислового виробництва або ручної роботи, зокрема частини, призначені для збирання у складений виріб, упаковка, зовнішнє оформлення, графічні символи та типографські шрифти (елементи), крім комп'ютерних програм;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

власник промислового зразка - власник прав інтелектуальної власності на зареєстрований промисловий зразок та/або незареєстрований промисловий зразок;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

ВОІВ - Всесвітня організація інтелектуальної власності;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

міжнародна реєстрація - міжнародна реєстрація промислового зразка, здійснена відповідно до Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

МКПЗ - Міжнародна класифікація промислових зразків;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

права на промисловий зразок - права інтелектуальної власності на промисловий зразок;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

складений виріб - виріб, що складається з кількох елементів, які можуть бути замінені таким чином, що робить можливим розбирання та наступне збирання виробу;

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

ступінь свободи автора - обмеження можливостей автора щодо розробки рішення зовнішнього вигляду виробу певного призначення, пов'язані, зокрема, з функціональними особливостями виробу.

{Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

Стаття 2. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, належить:

забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері охорони прав на промислові зразки;

визначення пріоритетних напрямів розвитку сфери охорони прав на промислові зразки;

взаємодія та координація із центральними органами виконавчої влади, іншими органами державної влади у процесі формування та реалізації державної політики у сфері

інтелектуальної власності, а також з метою посилення захисту прав інтелектуальної власності;

розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони прав на промислові зразки в міжнародних організаціях;

укладення відповідно до законодавства міжнародних договорів про співробітництво у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

забезпечення виконання міжнародних програм та реалізації проектів у сфері правової охорони інтелектуальної власності відповідно до міжнародних договорів;

забезпечення виконання зобов'язань, що випливають із членства України в міжнародних організаціях у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

взаємодія в установленому порядку з відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій;

затвердження положень про представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), про Атестаційну комісію та порядок атестації представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), про Апеляційну комісію, про державний реєстр представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

здійснення координації діяльності НОІВ у сфері інтелектуальної власності;

здійснення контролю за дотриманням НОІВ законодавства у сфері інтелектуальної власності, використанням надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, виконує інші повноваження згідно із законом.

{Стаття 2 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000; із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020; в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 2¹. Повноваження Національного органу інтелектуальної власності у сфері охорони прав на промислові зразки

1. Функції НОІВ виконує юридична особа публічного права (державна організація), утворена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та визначена Кабінетом Міністрів України.

2. До владних повноважень, делегованих НОІВ, належить:

приймання заявок, проведення їх експертизи, прийняття рішень щодо них;

здійснення державної реєстрації промислових зразків та видача свідоцтв;

визнання прав на промисловий зразок недійсними повністю або частково у порядку, передбаченому законом;

опублікування офіційних відомостей про промислові зразки, ведення Реєстру, внесення до нього відомостей, надання витягів та виписок в електронній та (або) паперовій формі;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони прав на промислові зразки у Всесвітній організації інтелектуальної власності та інших міжнародних організаціях відповідно до законодавства;

здійснення підготовки, атестації та реєстрації представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

ведення Державного реєстру представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

інформування та надання роз'яснень щодо реалізації державної політики у сфері охорони прав на промислові зразки.

3. НОІВ також здійснює:

функції "Національного відомства" та "Відомства", передбачені [Гаазьким](#) і [Женевським](#) актами до Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків;

інформаційну та видавничу діяльність у сфері правової охорони інтелектуальної власності;

узагальнення національної та міжнародної практики застосування законодавства у сфері охорони прав на промислові зразки, розроблення пропозицій щодо удосконалення законодавства у зазначеній сфері та подання таких пропозицій до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

затвердження методичних рекомендацій щодо проведення експертизи заявок та державної реєстрації промислових зразків;

організацію та виконання робіт з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів державної системи правової охорони інтелектуальної власності;

інші функції та повноваження, передбачені цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами України, статутом.

НОІВ має право отримувати безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування необхідні для виконання покладених на нього повноважень і функцій інформацію, документи та матеріали.

4. НОІВ діє на підставі цього Закону, інших законів України, актів центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статуту, затвердженого центральним органом виконавчої

влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

5. З метою забезпечення виконання НОІВ делегованих владних повноважень керівник НОІВ уповноважений на підписання документів правовстановлюючого характеру.

6. Для підготовки рекомендацій з питань, що належать до компетенції НОІВ, орган проводить наукові дослідження, залучає експертів та консультантів.

7. НОІВ очолює керівник, який призначається на посаду та звільняється з посади центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Керівником НОІВ може бути громадянин України, який проживає в Україні останні п'ять років, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, володіє однією з офіційних мов Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ), має повну вищу юридичну освіту та/або освіту у сфері інтелектуальної власності, стаж роботи у сфері інтелектуальної власності не менш як 10 років та досвід роботи на керівних посадах не менш як п'ять років.

{Абзац другий пункту 7 статті 2¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

Керівником НОІВ не може бути особа, яка відповідно до рішення суду позбавлена права здійснювати діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, або займати відповідні посади, а також піддавалася адміністративному стягненню за корупційне чи пов'язане з корупцією правопорушення протягом трьох років із дня набрання відповідним рішенням суду законної сили.

Керівник НОІВ призначається на посаду за результатами відкритого конкурсу, який проводиться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, відповідно до встановленого порядку проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки.

Керівник НОІВ має одного першого заступника та п'ятьох заступників, які призначаються на посаду центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, за поданням керівника НОІВ.

{Абзац п'ятий пункту 7 статті 2¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

8. Наглядова рада є наглядовим органом НОІВ, що формується у складі:

двох представників Верховної Ради України;

двох представників центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

одного представника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах науки і освіти;

одного представника громадських організацій представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених);

одного представника Національної академії правових наук України.

{Абзац шостий пункту 8 статті 2¹ в редакції Закону № 2974-IX від 20.03.2023}

До складу наглядової ради можуть входити два представники від міжнародних та/або регіональних організацій у сфері інтелектуальної власності з правом дорадчого голосу.

Персональний склад наглядової ради затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Члени наглядової ради виконують свої обов'язки на громадських засадах.

Голова наглядової ради та його заступники обираються членами наглядової ради з їх числа. Головою наглядової ради не може бути представник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

До повноважень наглядової ради належить здійснення нагляду за фінансово-господарською діяльністю НОІВ, виконанням кошторису, використанням коштів, що формуються з надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Наглядова рада має право:

запитувати у НОІВ будь-яку інформацію, крім інформації з обмеженим доступом, та отримувати таку інформацію;

заслуховувати звіти керівника НОІВ про стан виконання НОІВ його повноважень, про здійснення фінансово-господарської діяльності, виконання кошторису, використання коштів, що формуються з надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також план діяльності НОІВ;

подавати НОІВ рекомендації, обов'язкові для розгляду;

повідомляти центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, про виявлені порушення.

Строк повноважень членів наглядової ради, крім голови, становить два роки і може бути подовжений не більш як на один строк. У разі закінчення строку повноважень члена наглядової ради відповідний орган чи організація, що його делегували, у місячний строк делегує до складу наглядової ради нового представника або приймає рішення про подовження строку повноважень члена наглядової ради.

Повноваження члена наглядової ради можуть бути достроково припинені за поданням органу, що його делегував. Повноваження члена наглядової ради також припиняються за ініціативою наглядової ради у разі:

подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я;

припинення відносин з органом, що його делегував;

набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

застосування адміністративного стягнення за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення.

Орган, що делегував члена наглядової ради, повноваження якого припинено достроково, зобов'язаний делегувати до складу наглядової ради нового представника у місячний строк з дня дострокового припинення повноважень попереднього представника.

Наглядова рада діє відповідно до цього Закону та положення про наглядову раду, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Формою роботи наглядової ради є засідання, за результатами проведення якого складається протокол, копія якого надсилається до НОІВ та до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Засідання наглядової ради вважається правомочним, якщо на ньому присутня проста більшість членів наглядової ради.

Розміщення та організаційно-матеріальне забезпечення наглядової ради здійснюється НОІВ.

9. НОІВ щороку публікує на своєму офіційному веб-сайті фінансову звітність, зокрема річну фінансову звітність, аудиторські висновки щодо річної фінансової звітності, звіт про свою діяльність, у тому числі про виконання кошторису, та кошторис на наступний рік.

Фінансова або консолідована фінансова звітність НОІВ підлягає аудиту, що проводиться за рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

10. НОІВ не може мати на меті одержання прибутку від своєї діяльності. Фінансування діяльності НОІВ здійснюється за рахунок надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

НОІВ здійснює закупівлі товарів, робіт і послуг у порядку та з використанням процедур, встановлених [Законом України "Про публічні закупівлі"](#).

11. На документах, що приймає або затверджує відповідно до цього Закону НОІВ, використовується кваліфікований електронний підпис, відповідно до вимог законів України ["Про електронні документи та електронний документообіг"](#) та ["Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#). Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до вимог законів України ["Про електронні документи та електронний документообіг"](#), ["Про](#)

електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 11 статті 2¹ в редакції Закону № 2801-IX від 01.12.2022}

{Закон доповнено статтею 2¹ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 2². Гарантії незалежності Апеляційної палати та експертів Національного органу інтелектуальної власності

1. Діяльність Апеляційної палати ґрунтується на принципах законності, неупередженості, незалежності, прозорості, достовірності, колегіальності, кваліфікованого кадрового забезпечення.

2. Основними засадами розгляду Апеляційною палатою заперечень, заяв є верховенство права, законність, рівність учасників розгляду перед законом і Апеляційною палатою.

3. Повноваження Апеляційної палати, вимоги до її членів, порядок розгляду Апеляційною палатою заперечень проти рішень НОІВ щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності, порядок організаційного та технічного забезпечення діяльності Апеляційної палати та вирішення інших питань, що належать до її компетенції, визначаються Регламентом Апеляційної палати, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

4. Незалежність експерта НОІВ та правильність його висновку забезпечуються шляхом: дотримання встановленого законодавством порядку призначення та проведення експертизи;

заборони втручання будь-кого у процес проведення експертизи;

створенням умов, необхідних для діяльності експерта НОІВ, його матеріального, соціального та іншого забезпечення;

забезпечення можливості перегляду Апеляційною палатою висновків експертизи;

забезпечення можливості заявника та третіх осіб у передбачених законом випадках брати участь у проведенні експертизи.

{Закон доповнено статтею 2² згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 2³. Атестаційна комісія

1. Атестаційна комісія є колегіальним органом НОІВ, що утворюється з метою визначення рівня фахової підготовленості осіб, які висловили намір набути право на зайняття діяльністю представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного).

2. До складу Атестаційної комісії входять працівники НОІВ, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та представники у справах інтелектуальної власності (патентні

повірені), які мають не менш як 10 років досвіду практичної роботи у сфері правової охорони інтелектуальної власності.

3. Повноваження Атестаційної комісії, її склад, порядок формування, вимоги до її членів, строк повноважень та правила і процедури її діяльності визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

4. Атестаційна комісія діє на підставі цього Закону та положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Закон доповнено статтею 2³ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 2⁴. Апеляційна комісія

1. Апеляційна комісія є колегіальним органом НОІВ, що утворюється з метою розгляду скарг кандидатів у представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені) на рішення Атестаційної комісії, скарг на дії представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), а також з метою здійснення контролю за дотриманням патентними повіреними вимог законодавства.

2. До складу Апеляційної комісії входять працівники НОІВ, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, видатні науковці, які працюють у сфері інтелектуальної власності, та представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені), які мають досвід практичної роботи у сфері правової охорони інтелектуальної власності не менш як 10 років.

3. Повноваження Апеляційної комісії, її склад, порядок формування, вимоги до її членів, строк повноважень та правила і процедури її діяльності визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

4. Апеляційна комісія діє на підставі цього Закону та положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Закон доповнено статтею 2⁴ згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Стаття 3. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про промислові зразки, то застосовуються правила міжнародного договору.

{Стаття 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 4. Права та обов'язки іноземних та інших осіб

{Назва статті 4 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

1. Іноземні особи та особи без громадянства мають рівні з особами України права та обов'язки, передбачені цим Законом, відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

{Пункт 1 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

2. Іноземці, особи без громадянства, іноземні юридичні особи та інші особи, які мають місце постійного проживання чи постійне місцезнаходження за межами України, у відносинах з НОІВ реалізують свої права через представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), зареєстрованих згідно з положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 2 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

{Стаття 4 в редакції Закону № 5460-VI від 16.10.2012}

Розділ II ПРАВОВА ОХОРОНА ПРОМИСЛОВИХ ЗРАЗКІВ

Стаття 5. Умови надання правової охорони

1. Правова охорона надається промислому зразку, що не суперечить публічному порядку, загально визнаним принципам моралі та відповідає критеріям охороноздатності.

2. Промисловим зразком може бути зовнішній вигляд виробу або його частини, що визначається, зокрема, лініями, контурами, кольором, формою, текстурою та/або матеріалом виробу, та/або його оздобленням.

3. Згідно з цим Законом не можуть одержати правову охорону:

об'єкти нестійкої форми з рідких, газоподібних, сипких або подібних до них речовин тощо;

результат інтелектуальної, творчої діяльності в галузі художнього конструювання, втілений або застосований у виробі, що є частиною складеного виробу та є невидимим під час звичайного використання виробу. Звичайним використанням виробу вважається використання його кінцевим користувачем, при цьому матеріально-технічне забезпечення, обслуговування або ремонт виробу звичайним використанням не вважаються;

ознаки зовнішнього вигляду виробу, зумовлені виключно його технічними функціями;

ознаки зовнішнього вигляду виробу, розмір та форма якого мають бути точно відтворені для того, щоб один виріб був механічно з'єднаний з іншим виробом або розташований усередині, навколо чи навпроти іншого виробу таким чином, щоб кожен виріб міг виконувати свою функцію; дія зазначеного положення не поширюється на зовнішній вигляд виробів, призначених для множинного складання або з'єднання взаємозамінних виробів усередині модульної конструкції.

4. Промисловий зразок може одержати правову охорону як:

зареєстрований промисловий зразок, якщо його внесено до Реєстру в порядку, передбаченому цим Законом, або якщо йому надано правову охорону в Україні відповідно

до міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

неzareєстрований промисловий зразок, якщо його доведено до загального відома в порядку, передбаченому цим Законом.

5. Набуття прав на zareєстрований промисловий зразок засвідчується свідоцтвом, в якому наводиться внесене до Реєстру зображення промислового зразка.

Набуття права на промисловий зразок, що має міжнародну реєстрацію, не вимагає засвідчення свідоцтвом.

Строк чинності майнових прав на zareєстрований промисловий зразок становить п'ять років від дати подання заявки до НОІВ і продовжується НОІВ за клопотанням власника промислового зразка на один або більше п'ятирічних строків, за умови сплати збору в порядку, встановленому [пунктом 2](#) статті 24 цього Закону. Загальний строк чинності майнових прав на zareєстрований промисловий зразок не може становити більш як 25 років від дати подання заявки. Порядок продовження строку чинності майнових прав на zareєстрований промисловий зразок встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Чинність майнових прав на zareєстрований промисловий зразок припиняється достроково за умов, визначених [статтею 24](#) цього Закону.

6. Строк правової охорони незareєстрованого промислового зразка становить три роки від дати його доведення до загального відома на території України.

7. Обсяг правової охорони, що надається на zareєстрований промисловий зразок, визначається зображенням промислового зразка, внесеного до Реєстру.

Обсяг правової охорони промислового зразка включає будь-який інший промисловий зразок, що не справляє на інформованого користувача відмінного загального враження.

Для визначення обсягу правової охорони береться до уваги ступінь свободи автора під час створення промислового зразка.

{Стаття 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 6. Критерії охороноздатності промислового зразка

1. Промисловий зразок відповідає критеріям охороноздатності, якщо є новим і має індивідуальний характер.

Промисловий зразок, який застосовано або втілено у виробі, що становить складову частину складеного виробу, визнається таким, що є новим та має індивідуальний характер, якщо складова частина, включена до складеного виробу, залишається видимою під час звичайного використання складеного виробу та видимі ознаки складової частини складеного виробу відповідають вимогам щодо новизни та індивідуального характеру.

2. Промисловий зразок визнається новим, якщо жоден ідентичний промисловий зразок не доведено до загального відома щодо:

зареєстрованого промислового зразка - до дати подання заявки до НОІВ або, якщо заявлено пріоритет, до дати її пріоритету;

незареєстрованого промислового зразка - до дати, на яку промисловий зразок, щодо якого вимагається охорона, вперше був доведений до загального відома.

Промислові зразки вважаються ідентичними у разі, якщо їхні суттєві ознаки відрізняються лише незначними деталями.

У процесі встановлення новизни промислового зразка беруться до уваги будь-які відомості, що стали загальнодоступними до дати подання заявки, а якщо заявлено пріоритет, - до дати пріоритету, у тому числі зміст усіх раніше одержаних НОІВ заявок, крім тих, що на зазначену дату вважаються відкликаними, відкликані або щодо них НОІВ прийнято рішення про відмову в державній реєстрації промислового зразка і вичерпано можливості оскарження таких рішень.

Не вважаються загальнодоступними відомості, що розкриті третій особі за явної чи неявної умови збереження конфіденційності.

3. Промисловий зразок визнається таким, що має індивідуальний характер, якщо загальне враження, яке він справляє на інформованого користувача, відрізняється від загального враження, яке справляє на такого користувача будь-який інший промисловий зразок, доведений до загального відома щодо:

зареєстрованого промислового зразка - до дати подання заявки до НОІВ або, якщо заявлено пріоритет, до дати її пріоритету;

незареєстрованого промислового зразка - до дати, на яку промисловий зразок, щодо якого вимагається охорона, вперше був доведений до загального відома.

Для оцінки індивідуального характеру береться до уваги ступінь свободи автора під час створення промислового зразка.

4. Зареєстрований промисловий зразок вважається доведеним до загального відома, якщо був опублікований у результаті здійснення державної реєстрації або з інших підстав, або був експонований на виставці, використаний у торгівлі або іншим чином оприлюднений, крім випадків, коли такі події не могли стати відомими під час звичайного провадження господарської діяльності у колах, що спеціалізуються у відповідній галузі і провадять свою діяльність на території України, до дати подання заявки до НОІВ або, якщо заявлено пріоритет, до дати пріоритету.

Незареєстрований промисловий зразок вважається доведеним до загального відома, якщо він був опублікований, експонований на виставці, використаний у торгівлі або в інший спосіб оприлюднений таким чином, що під час звичайного провадження господарської діяльності такі заходи з об'єктивних причин могли стати відомими у колах, що спеціалізуються у відповідній галузі і провадять свою діяльність на території України.

Не вважається доведеним до загального відома промисловий зразок, розкритий третій особі за явної чи неявної умови збереження конфіденційності.

5. На визнання промислового зразка охороноздатним не впливає розкриття інформації про нього автором, його правонаступником або особою, яка одержала від автора або його

правонаступника прямо чи опосередковано таку інформацію, протягом 12 місяців до дати подання заявки до НОІВ або, якщо заявлено пріоритет, до дати її пріоритету. При цьому обов'язок доведення обставин розкриття інформації покладається на особу, заінтересовану в застосуванні положень цього пункту.

Положення цього пункту застосовується також у разі, якщо промисловий зразок було доведено до загального відома внаслідок зловживань стосовно автора або його правонаступника.

{Стаття 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Розділ III

ПРАВО НА РЕЄСТРАЦІЮ ПРОМИСЛОВОГО ЗРАЗКА

{Назва розділу III в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 7. Право автора

1. Право на реєстрацію промислового зразка має автор або його правонаступник, якщо інше не передбачено цим Законом.

{Пункт 1 статті 7 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

2. Право на реєстрацію промислового зразка, створеного спільною працею кількох авторів, належить авторам спільно, якщо інше не передбачено укладеним між ними договором.

{Пункт 2 статті 7 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

3. У разі перегляду умов угоди щодо складу авторів НОІВ за спільним клопотанням осіб, зазначених у заявці як автори, а також авторів, не зазначених у заявці як такі, вносить зміни до відповідних документів у порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 3 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

4. Автору промислового зразка належить право авторства, яке є невідчужуваним особистим правом і охороняється безстроково.

Стаття 8. Право роботодавця

1. Право на реєстрацію промислового зразка має роботодавець автора, якщо промисловий зразок створено у зв'язку з виконанням службових обов'язків чи доручення роботодавця, за умови, що трудовим договором (контрактом) не передбачено інше. Роботодавець повинен укласти з автором письмовий договір щодо розміру та умов виплати йому (його правонаступнику) винагороди відповідно до економічної цінності промислового зразка та іншої вигоди, одержаної роботодавцем від промислового зразка.

{Абзац перший пункту 1 статті 8 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Спори щодо умов одержання винагороди та її розміру розв'язуються у судовому порядку.

2. Автор промислового зразка подає роботодавцю письмове повідомлення про створений ним промисловий зразок з матеріалами, що розкривають суть промислового зразка досить ясно і повно.

Якщо роботодавець протягом чотирьох місяців від дати одержання цього повідомлення не подасть заявки до НОІВ, то право на реєстрацію промислового зразка переходить до автора.

{Абзац другий пункту 2 статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

Стаття 9. Право правонаступника

Право на реєстрацію промислового зразка має відповідно правонаступник автора або роботодавця.

{Стаття 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

Стаття 10. Право першого заявника

Право на реєстрацію промислового зразка, створеного роздільною працею, належить заявнику, заявка якого має більш ранню дату подання до НОІВ або, якщо заявлено пріоритет, більш ранню дату пріоритету, за умови, що вказана заявка не вважається відкликаною, не відкликана або за нею НОІВ не прийняте рішення про відмову у державній реєстрації промислового зразка, можливості оскарження якого вичерпані.

{Стаття 10 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-ІV від 22.05.2003, № 815-ІХ від 21.07.2020}

Розділ IV ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ ПРОМИСЛОВОГО ЗРАЗКА

{Назва розділу IV в редакції Закону № 815-ІХ від 21.07.2020}

Стаття 11. Заявка

1. Особа, яка бажає зареєструвати промисловий зразок і має на це право, подає до НОІВ заявку.

Заявка може подаватися у паперовій або електронній формі. Спосіб подання заявки обирає заявник.

{Пункт 1 статті 11 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до вимог [Закону України "Про електронні документи та електронний документообіг"](#), цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. На заявки в електронній формі накладається кваліфікований електронний підпис

або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису заявника (представника у справах інтелектуальної власності чи іншої довіреної особи заявника), відповідно до вимог [Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги"](#).

{Пункт 1 статті 11 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020; в редакції Закону № 2801-IX від 01.12.2022}

{Пункт 1 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

2. За дорученням заявника заявку може бути подано через представника у справах інтелектуальної власності або іншу довірену особу.

3. Заявка може стосуватися одного або кількох (множинна заявка) промислових зразків, що належать до одного і того самого класу МКПЗ.

Множинна заявка може містити не більше ста промислових зразків.

У множинній заявці заявником (заявниками), а також автором (авторами) для всіх заявлених промислових зразків мають бути одні й ті самі особи.

{Пункт 3 статті 11 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

4. Заявка складається українською мовою і повинна містити:

заяву про державну реєстрацію промислового зразка;

{Абзац другий пункту 4 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

комплект зображень виробу (власне виробу чи у вигляді його макета, або малюнка), що дають повне уявлення про його зовнішній вигляд;

{Абзац третій пункту 4 статті 11 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

опис промислового зразка;

креслення, схему, карту (якщо необхідно).

5. У заяві про державну реєстрацію промислового зразка необхідно вказати заявника (заявників) і його адресу, а також автора (авторів).

{Абзац перший пункту 5 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Автор має право вимагати, щоб його не згадували як такого в будь-якій публікації НОІВ, зокрема у відомостях про заявку чи державну реєстрацію промислового зразка.

{Абзац другий пункту 5 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

6. Заявка повинна розкривати суть промислового зразка досить ясно і повно, щоб його зміг здійснити фахівець у зазначеній галузі.

7. Складення і подання заявки здійснюються відповідно до правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 7 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

8. За подання заявки сплачується збір, розмір якого встановлюється з урахуванням кількості заявлених промислових зразків. Зазначений збір сплачується до спливу двох місяців від дати подання заявки. Цей строк продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

{Пункт 8 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 12. Дата подання заявки

1. Датою подання заявки є дата одержання НОІВ матеріалів, що містять принаймні: клопотання у довільній формі про державну реєстрацію промислового зразка, викладене українською мовою;

{Абзац другий пункту 1 статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

відомості про заявника та його адресу, викладені українською мовою;

зображення виробу, що дає уявлення про його зовнішній вигляд;

частину, яка зовнішньо нагадує опис промислового зразка, викладену українською або іншою мовою. В останньому випадку для збереження дати подання заявки переклад цієї частини українською мовою повинен надійти до НОІВ протягом двох місяців від дати подання заявки.

2. Дата подання заявки встановлюється згідно з **пунктами 9, 10 та 11** статті 14 цього Закону.

{Пункт статті 12 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 13. Пріоритет

1. Заявник має право на пріоритет попередньої заявки на такий же промисловий зразок протягом шести місяців від дати подання попередньої заявки до НОІВ чи до відповідного органу держави - учасниці **Паризької конвенції про охорону промислової власності чи Угоди про заснування Світової організації торгівлі**, якщо на попередню заявку не заявлено пріоритет.

2. Пріоритет промислового зразка, використаного в експонаті, показаному на офіційних або офіційно визнаних міжнародних виставках, проведених на території держави - учасниці **Паризької конвенції про охорону промислової власності чи Угоди про заснування Світової організації торгівлі**, може бути встановлено за датою початку першого відкритого показу на виставці експоната, в якому втілено або застосовано заявлений

промисловий зразок, якщо заявка надійшла до НОІВ протягом шести місяців від зазначеної дати.

{Пункт 2 статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

3. Заявник, який бажає скористатися правом пріоритету, протягом трьох місяців від дати подання заявки до НОІВ подає заяву про пріоритет з посиланням на дату подання і номер попередньої заявки та її копію, якщо ця заявка була подана в іноземній державі - учасниці [Паризької конвенції про охорону промислової власності](#) чи [Угоди про заснування Світової організації торгівлі](#), з перекладом на українську мову, або документ, що підтверджує показ зазначеного промислового зразка на виставках, проведених на території держави - учасниці Паризької конвенції про охорону промислової власності чи Угоди про заснування Світової організації торгівлі. У межах цього строку зазначені матеріали можуть бути змінені. Якщо ці матеріали подано несвоєчасно, право на пріоритет заявки вважається втраченим, про що заявнику надсилається повідомлення.

4. Щодо заявки в цілому чи її частини може бути заявлено пріоритет кількох попередніх заявок. При цьому строки, початковою датою яких є дата пріоритету, обчислюються від найбільш ранньої дати пріоритету.

5. Пріоритет поширюється лише на ті ознаки промислового зразка, які зазначені в попередній заявці, пріоритет якої заявлено.

6. Якщо за попередньою заявкою діловодство у НОІВ не завершено, то з надходженням заяви про пріоритет згідно з [пунктом 3](#) цієї статті попередня заявка вважається відкликаною в частині, на яку заявлено пріоритет.

7. Пріоритет промислового зразка може бути встановлено за датою одержання НОІВ додаткових матеріалів, оформлених відповідно до [пункту 7](#) статті 14 цього Закону як самостійна заявка, якщо ця заявка подана протягом трьох місяців від дати одержання заявником повідомлення про те, що зазначені матеріали не беруться до уваги під час експертизи заявки, до якої вони були додані.

{Статтю 13 доповнено пунктом 7 згідно із Законом № 850-IV від 22.05.2003}

{Текст статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 14. Експертиза заявки

1. Експертиза заявки проводиться НОІВ відповідно до цього Закону та правил, встановлених на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 1 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020}

2. НОІВ здійснює інформаційну діяльність, необхідну для проведення експертизи заявок, і є центром міжнародного обміну виданнями відповідно до Конвенції про міжнародний обмін виданнями, прийнятої 3 грудня 1958 року Генеральною конференцією Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

3. Кінцеві результати експертизи заявки, що не вважається відкликаною або не відкликана, відображаються в обґрунтованому висновку експертизи за заявкою. На підставі такого висновку НОІВ приймає рішення про державну реєстрацію промислового зразка або про відмову в державній реєстрації промислового зразка. Для множинної заявки може бути прийняте рішення про державну реєстрацію окремих промислових зразків та відмову в державній реєстрації щодо решти зразків. Рішення НОІВ разом з висновком експертизи надсилаються заявнику.

{Абзац перший пункту 3 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законами № 815-IX від 21.07.2020, № 703-IX від 16.06.2020}

Заявник має право протягом місяця від дати одержання ним рішення НОІВ затребувати копії матеріалів, що протиставлені заявці. Ці копії надсилаються заявнику протягом місяця.

Кінцеві результати експертизи за міжнародною реєстрацією в разі відмови у визнанні її дії відображаються в повідомленні про повну або часткову відмову у визнанні дії міжнародної реєстрації в Україні, що надсилається до Міжнародного бюро ВОІВ.

{Пункт 3 статті 14 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

У разі визнання дії міжнародної реєстрації на території України відповідне повідомлення до Міжнародного бюро ВОІВ не надсилається.

{Пункт 3 статті 14 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

4. Заявник має право з власної ініціативи чи на запрошення НОІВ особисто або через свого представника брати участь у встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, порядку в розгляді питань, що виникли під час проведення експертизи.

{Пункт 4 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012}

5. Заявник має право вносити до заявки виправлення помилок та зміни свого імені (найменування) і своєї адреси, адреси для листування, імені та адреси свого представника.

Заявник може вносити до заявки зміни, пов'язані зі зміною особи заявника, за умови згоди зазначених у заявці інших заявників. Такі зміни може за згодою всіх заявників вносити також особа, яка бажає стати заявником.

Ці виправлення та зміни враховуються, якщо вони одержані НОІВ не пізніше одержання ним документа про сплату державного мита за реєстрацію промислового зразка.

{Абзац третій пункту 5 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови, що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подавця заяви обставини.

6. НОІВ може вимагати від заявника надання додаткових матеріалів, якщо без них проведення експертизи неможливе, або у разі виникнення обґрунтованих сумнівів у достовірності будь-яких відомостей чи елементів, що містяться в матеріалах заявки.

Заявник має право протягом місяця від дати одержання ним повідомлення чи висновку експертизи із вимогою про надання додаткових матеріалів затребувати від НОІВ копії матеріалів, що протиставлені заявці.

{Абзац другий пункту 6 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

Додаткові матеріали мають бути подані заявником протягом двох місяців від дати одержання ним повідомлення чи висновку експертизи або копій матеріалів, що протиставлені заявці. Строк подання додаткових матеріалів продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання. Цей строк, пропущений з поважних причин, поновлюється, якщо протягом шести місяців від його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання. Якщо заявник не подасть додаткові матеріали у встановлений строк, то заявка вважається відкликаною, про що йому надсилається повідомлення.

{Абзац третій пункту 6 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

7. Якщо заявником подано додаткові матеріали, то в процесі експертизи з'ясовується, чи не виходять вони за межі розкритої у поданій заявці суті промислового зразка.

Додаткові матеріали виходять за межі розкритої у поданій заявці суті промислового зразка, якщо вони містять нові суттєві ознаки.

Додаткові матеріали в частині, що виходить за межі розкритої у поданій заявці суті промислового зразка, не беруться до уваги під час експертизи заявки і можуть бути, після одержання відповідного повідомлення НОІВ, оформлені заявником як самостійна заявка.

8. Під час проведення експертизи:

встановлюється дата подання заявки відповідно до **статті 12** цього Закону;

визначається відповідність заявленого промислового зразка вимогам, передбаченим **пунктом 2** статті 5 цього Закону;

визначається, чи не належить заявлений промисловий зразок до об'єктів, зазначених у **пункті 3** статті 5 цього Закону;

перевіряється, чи не суперечить заявлений промисловий зразок публічному порядку та загальноновизнаним принципам моралі;

проводиться перевірка заявки на відповідність формальним вимогам **статті 11** цього Закону та правилам, встановленим на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

проводиться перевірка сплати збору за подання заявки на відповідність установленим вимогам.

{Пункт 8 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

9. За відповідності матеріалів заявки вимогам **статті 12** цього Закону та сплаченого збору за подання заявки встановленим вимогам заявнику надсилається повідомлення про встановлену дату подання заявки.

{Пункт 9 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

10. У разі невідповідності матеріалів заявки вимогам **статті 12** цього Закону заявнику негайно надсилається про це повідомлення. Якщо невідповідність усунуто протягом двох місяців від дати одержання заявником повідомлення, то датою подання заявки вважається дата одержання НОІВ виправлених матеріалів. В іншому разі заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

11. Якщо в матеріалах заявки, що відповідає вимогам **статті 12** цього Закону, є посилання на креслення (схему, карту), але таке креслення (схема, карта) в ній відсутнє, зазначене посилання під час проведення експертизи не береться до уваги.

{Пункт 11 статті 14 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

12. У разі порушення вимог **пункту 8** статті 11 цього Закону заявка вважається відкликаною, про що заявнику надсилається повідомлення.

13. Якщо є підстави вважати, що заявлений промисловий зразок не відповідає вимогам **пункту 2** статті 5, або заявлений промисловий зразок належить до об'єктів, зазначених у **пункті 3** статті 5, або заявлений промисловий зразок суперечить публічному порядку, загальновизнаним принципам моралі або заявка не відповідає формальним вимогам **статті 11** цього Закону та правил, встановлених на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, чи сплачений збір за подання заявки не відповідає встановленим вимогам, то НОІВ надсилає заявнику про це обґрунтований попередній висновок з пропозицією надати мотивовану відповідь з усуненням, у разі необхідності, зазначених у висновку недоліків.

{Абзац перший пункту 13 статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020}

Відповідь заявника надається у строк, встановлений **пунктом 6** цієї статті для додаткових матеріалів, та береться до уваги під час підготовки висновку експертизи за заявкою.

Якщо в заявці порушено вимоги **пункту 3** статті 11 цього Закону, а саме заявлено більше ста промислових зразків та/або заявлені промислові зразки не належать до одного і того самого класу МКПЗ, НОІВ надсилає заявнику повідомлення з пропозицією здійснити поділ заявки відповідно до **статті 15¹** цього Закону протягом трьох місяців від дати одержання ним зазначеного повідомлення.

{Абзац третій пункту 13 статті 14 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

У разі невиконання заявником зазначеної пропозиції експертиза проводиться щодо промислового зразка, заявленого у заявці першим, а також щодо наступних промислових зразків, що належать до того самого класу МКПЗ, що і перший (за наявності), при цьому

загальна кількість промислових зразків, за якими проводиться експертиза, не повинна перевищувати 100.

{Абзац четвертий пункту 13 статті 14 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

14. У разі якщо за результатами експертизи встановлено, що промисловий зразок за міжнародною реєстрацією належить до об'єктів, зазначених у **пункті 2** статті 5 цього Закону, не належить до об'єктів, зазначених у пункті 3 статті 5 цього Закону, не суперечить публічному порядку та загальноновизнаним принципам моралі, визнається дія міжнародної реєстрації на території України.

Якщо встановлено, що промисловий зразок за міжнародною реєстрацією не відповідає зазначеним у попередньому абзаці вимогам, до Міжнародного бюро ВОІВ надсилається повідомлення про повну або часткову відмову у визнанні дії міжнародної реєстрації в Україні.

{Статтю 14 доповнено пунктом 14 згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 14 в редакції Законів № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 15. Відкликання заявки

Заявник має право відкликати заявку в будь-який час до дати сплати державного мита за реєстрацію промислового зразка.

{Стаття 15 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 15¹. Поділ заявки

1. Заявник у відповідь на пропозицію НОІВ або за власною ініціативою має право до прийняття рішення НОІВ щодо заявки поділити множинну заявку на дві і більше заявок шляхом розподілу між ними заявлених промислових зразків.

2. Поділ заявки здійснюється шляхом подання заявником заяви про внесення до заявки відповідних змін і виділеної заявки (заявок), за умови сплати зборів за подання зазначених заяви та заявки (заявок).

3. Датою подання виділеної заявки є дата подання поділеної заявки. Дата пріоритету виділеної заявки є (якщо на це є підстава) датою пріоритету поділеної заявки.

4. Інші вимоги до поділу заявки визначаються правилами, встановленими відповідно до цього Закону центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Закон доповнено статтею 15¹ згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 16. Реєстрація

1. На підставі рішення про державну реєстрацію промислового зразка та за наявності документа про сплату державного мита за реєстрацію промислового зразка і сплаченого збору за публікацію відомостей про державну реєстрацію промислового зразка НОІВ здійснює державну реєстрацію промислового зразка шляхом внесення до Реєстру відповідних відомостей. Зазначені мита і збір сплачуються після надходження до заявника

рішення про державну реєстрацію промислового зразка. Порядок ведення Реєстру і склад відомостей, що містяться в Реєстрі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Державна реєстрація промислового зразка здійснюється під відповідальність його власника за відповідність промислового зразка критеріям охороноздатності.

Якщо протягом трьох місяців від дати надходження до заявника рішення про державну реєстрацію промислового зразка документ про сплату державного мита за реєстрацію промислового зразка і збір за публікацію відомостей про державну реєстрацію промислового зразка в розмірі та порядку, визначених законодавством, до НОІВ не надійшли, державна реєстрація не здійснюється, а заявка вважається відкликаною.

Строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію промислового зразка та сплату збору за публікацію відомостей про державну реєстрацію промислового зразка подовжується, але не більш як на шість місяців, якщо до спливу зазначеного строку буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання. Якщо строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію промислового зразка та сплату збору за публікацію відомостей про державну реєстрацію промислового зразка пропущений, права заявника щодо заявки відновлюються у разі подання протягом шести місяців від спливу зазначеного строку відповідного клопотання разом із документом про сплату державного мита за реєстрацію промислового зразка та сплату збору за подання зазначеного клопотання і збору за публікацію відомостей про державну реєстрацію промислового зразка.

2. Після внесення до Реєстру відомостей будь-яка особа має право ознайомитися з ними у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та одержати відповідно до свого клопотання виписку з Реєстру щодо відомостей про промисловий зразок, за умови сплати збору за подання такого клопотання.

3. Помилки у внесених до Реєстру відомостях виправляються за ініціативою власника промислового зразка або НОІВ.

До Реєстру за ініціативою власника промислового зразка можуть бути внесені зміни згідно із встановленим переліком можливих змін. За внесення до Реєстру змін щодо свідоцтва сплачується збір.

{Стаття 16 в редакції Законів № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003, № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 17. Публікація

1. Одночасно з державною реєстрацією промислового зразка НОІВ здійснює публікацію в Бюлетені відомостей про державну реєстрацію промислового зразка, визначених в установленому порядку.

/-{Зміни до пункту 1 статті 17 див. в Законі № 703-IX від 16.06.2020}-/

2. Після публікації відомостей про державну реєстрацію промислового зразка будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки в установленому порядку. За ознайомлення з матеріалами заявки сплачується збір.

{Стаття 17 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003, № 5460-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 18. Видача свідоцтва

1. Видача свідоцтва здійснюється НОІВ в місячний строк з дня державної реєстрації промислового зразка. Свідоцтво видається особі, яка має право на реєстрацію промислового зразка. Якщо право на реєстрацію промислового зразка мають кілька осіб, їм видається одне свідоцтво.

{Пункт 1 статті 18 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

2. Форма свідоцтва і зміст зазначених у ньому відомостей визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

{Пункт 2 статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020}

3. До виданого свідоцтва на вимогу його власника НОІВ вносить виправлення очевидних помилок з наступним повідомленням про це в Бюлетені.

{Пункт 3 статті 18 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

4. У випадку втрати чи зіпсування свідоцтва його власнику видається дублікат свідоцтва у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За видачу дублікату свідоцтва сплачується збір.

{Статтю 18 доповнено пунктом 4 згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 5460-VI від 16.10.2012}

Стаття 19. Оскарження рішення за заявкою

1. Заявник може оскаржити рішення НОІВ за заявкою у судовому порядку, а також до Апеляційної палати протягом двох місяців від дати одержання рішення НОІВ чи копій матеріалів, затребуваних відповідно до [пункту 3](#) статті 14 цього Закону.

{Пункт 2 статті 19 виключено на підставі Закону № 815-IX від 21.07.2020}

3. Право оскаржити рішення НОІВ до Апеляційної палати втрачається у разі сплати державного мита за реєстрацію промислового зразка.

{Пункт 3 статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

4. Оскарження рішення НОІВ до Апеляційної палати здійснюється шляхом подання заперечення проти рішення у порядку, встановленому цим Законом та на його основі регламентом Апеляційної палати, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За подання заперечення сплачується збір. Якщо збір не сплачено у строк,

зазначений у **пункті 1** цієї статті, заперечення вважається неподаним, про що заявнику надсилається повідомлення.

{Пункт 4 статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 815-IX від 21.07.2020; /зміни до пункту 4 статті 19 див. в Законі № 703-IX від 16.06.2020-/}

5. У разі одержання Апеляційною палатою заперечення та документа про сплату збору за подання заперечення діловодство за заявкою зупиняється до затвердження рішення Апеляційної палати.

6. Заперечення проти рішення НОІВ за заявкою розглядається згідно з регламентом Апеляційної палати, протягом двох місяців від дати одержання заперечення та документа про сплату збору за подання заперечення, в межах мотивів, викладених заявником у запереченні та під час його розгляду. Строк розгляду заперечення продовжується за ініціативою заявника, але не більше ніж на два місяці, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

7. За результатами розгляду заперечення Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, що затверджується наказом НОІВ та надсилається заявнику.

У разі задоволення заперечення повністю або частково збір за подання заперечення підлягає поверненню у розмірі 50 відсотків установленого збору за подання заперечення.

{Абзац другий пункту 7 статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Пункт 8 статті 19 виключено на підставі Законів № 815-IX від 21.07.2020, № 703-IX від 16.06.2020}

9. Заявник може оскаржити затвержене НОІВ рішення Апеляційної палати у судовому порядку протягом двох місяців від дати одержання рішення.

10. Після затвердження рішення Апеляційної палати НОІВ оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті визначені нею відомості про таке рішення.

{Статтю 19 доповнено пунктом 10 згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Стаття 19 в редакції Законів № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003}

Розділ V

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СУБ'ЄКТІВ ПРАВ НА ПРОМИСЛОВІ ЗРАЗКИ

{Назва розділу V із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 20. Права, що випливають з державної реєстрації промислового зразка, та права, що надаються на незареєстрований промисловий зразок

{Назва статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

1. Права на зареєстрований промисловий зразок діють від дати, що настає за датою державної реєстрації промислового зразка, за умови сплати збору за підтримання їх чинності.

{Пункт 1 статті 20 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

2. Власник промислового зразка має виключне право використовувати промисловий зразок за своїм розсудом, якщо таке використання не порушує прав інших осіб.

{Абзац перший пункту 2 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Взаємовідносини під час використання промислового зразка, права на який належать кільком особам, визначаються укладеним між ними договором. У разі відсутності такого договору кожний із власників може використовувати промисловий зразок на свій розсуд, але жоден з них не має права надавати дозвіл (видавати ліцензію) на використання промислового зразка та передавати майнові права на промисловий зразок іншій особі без згоди решти власників промислового зразка.

{Абзац другий пункту 2 статті 20 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Використанням зареєстрованого промислового зразка визнається виготовлення виробу із застосуванням зареєстрованого промислового зразка, застосування такого виробу, пропонування для продажу, в тому числі через Інтернет, продаж, імпорт (ввезення), експорт (вивезення) та інше введення його в цивільний оборот або зберігання такого виробу в зазначених цілях.

{Абзац третій пункту 2 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 34-IV від 04.07.2002; в редакції Законів № 850-IV від 22.05.2003, № 815-IX від 21.07.2020}

Виріб визнається виготовленим із застосуванням зареєстрованого промислового зразка, якщо зовнішній вигляд такого виробу або його частини справляє на поінформованого користувача таке саме загальне враження, як і промисловий зразок, що охороняється.

{Абзац четвертий пункту 2 статті 20 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

3. Власник зареєстрованого промислового зразка має право забороняти іншим особам використовувати промисловий зразок без його дозволу, за винятком випадків, коли таке використання не визнається згідно з цим Законом порушенням прав на промисловий зразок.

{Пункт 3 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

4. Власник зареєстрованого промислового зразка може передавати на підставі договору майнові права інтелектуальної власності на промисловий зразок будь-якій особі, яка стає правонаступником власника.

{Пункт 4 статті 20 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

5. Власник зареєстрованого промислового зразка має право надати будь-якій особі дозвіл (видати ліцензію) на використання промислового зразка на підставі ліцензійного договору.

{Пункт 5 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

6. Договір про передачу права власності на промисловий зразок і ліцензійний договір вважаються дійсними, якщо вони укладені у письмовій формі і підписані сторонами.

Сторона договору має право на інформування невизначеного кола осіб про передачу права власності на промисловий зразок або видачу ліцензії на використання промислового зразка. Таке інформування здійснюється шляхом публікації в офіційному бюлетені відомостей в обсязі та порядку, встановлених НОІВ, з одночасним внесенням їх до Реєстру.

{Абзац другий пункту 6 статті 20 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003; із змінами, внесеними згідно із Законами № 5460-VI від 16.10.2012, № 703-IX від 16.06.2020}

За опублікування зазначених відомостей та запропонованих стороною договору змін до відомостей про видачу ліцензії сплачуються збори.

{Абзац пункту 6 статті 20 в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

{Пункт 6 статті 20 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000}

7. Власник зареєстрованого промислового зразка має право подати до НОІВ для офіційного опублікування заяву про надання будь-якій особі дозволу на використання зареєстрованого промислового зразка. У такому разі річний збір за підтримання чинності прав на промисловий зразок зменшується на 50 відсотків починаючи з року, що настає за роком публікації такої заяви.

{Абзац перший пункту 7 статті 20 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Особа, яка виявила бажання скористатися зазначеним дозволом, зобов'язана укласти з власником зареєстрованого промислового зразка договір про платежі. Спори, що виникають під час укладання та виконання цього договору, розв'язуються у судовому порядку.

{Абзац другий пункту 7 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Якщо жодна особа не заявила власнику зареєстрованого промислового зразка про свої наміри щодо використання промислового зразка, він може подати до НОІВ письмове клопотання про відкликання своєї заяви. У цьому разі річний збір за підтримання чинності прав на промисловий зразок сплачується у повному розмірі починаючи з року, наступного за роком публікації такого клопотання.

{Абзац третій пункту 7 статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

8. Права, що впливають з державної реєстрації промислового зразка, не зачіпають будь-які інші особисті немайнові чи майнові права автора промислового зразка, що регулюються законодавством України.

{Пункт 8 статті 20 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

9. Власник незареєстрованого промислового зразка, доведеного до загального відома, має право забороняти його копіювання та використання промислового зразка у спосіб,

передбачений абзацом третім пункту 2 статті 20 цього Закону, за умови, що таке використання є наслідком копіювання незареєстрованого промислового зразка.

Промисловий зразок не вважається результатом копіювання, якщо його створено самостійною творчою працею автора, стосовно якого можна вважати, що він не був ознайомлений з промисловим зразком, доведеним до загального відома власником незареєстрованого промислового зразка.

{Статтю 20 доповнено пунктом 9 згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Статтю 21 виключено на підставі Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Стаття 22. Дії, які не визнаються порушенням прав

1. Будь-яка особа, яка до дати подання до НОІВ заявки або, якщо заявлено пріоритет, до дати її пріоритету в інтересах своєї діяльності добросовісно використала в Україні заявлений промисловий зразок чи здійснила значну і серйозну підготовку для такого використання, зберігає право на безоплатне продовження цього використання або на використання промислового зразка, як це передбачалося зазначеною підготовкою (право попереднього користувача).

Право попереднього користувача може передаватися або переходити до іншої особи тільки разом з підприємством чи діловою практикою або тією частиною підприємства чи ділової практики, в яких було використано заявлений промисловий зразок чи здійснено значну і серйозну підготовку для такого використання.

{Пункт 1 статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

2. Не визнається порушенням прав використання зареєстрованого промислового зразка:

{Абзац перший пункту 2 статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

в конструкції чи при експлуатації транспортного засобу іноземної держави, який тимчасово або випадково знаходиться у водах, повітряному просторі чи на території України, за умови, що промисловий зразок використовується виключно для потреб зазначеного засобу, а також операції щодо імпорту запчастин та комплектуючих для ремонту зазначеного засобу та виконання ремонтних робіт на ньому;

{Абзац другий пункту 2 статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

без комерційної мети;

з науковою метою або в порядку експерименту;

з метою ілюстрації або з навчальною метою за умови зазначення джерела інформації та за умови, що такі дії не суперечать торговим та іншим чесним звичаям у господарській діяльності і не завдають шкоди звичайному використанню промислового зразка;

{Пункт 2 статті 22 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

за надзвичайних обставин (стихійне лихо, катастрофа, епідемія тощо) з повідомленням про таке використання власника промислового зразка одразу як це стане практично можливим та виплатою йому відповідної компенсації.

{Абзац пункту 2 статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 815-IX від 21.07.2020}

3. Не визнається порушенням прав на промисловий зразок, введення в цивільний оборот виробу, виготовленого із застосуванням зареєстрованого промислового зразка, після введення цього виробу в цивільний оборот власником промислового зразка чи з його спеціального дозволу.

{Пункт 3 статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами № 850-IV від 22.05.2003, № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 23. Обов'язки власника зареєстрованого промислового зразка

1. Власник зареєстрованого промислового зразка повинен добросовісно користуватися належними йому правами.

2. Якщо промисловий зразок не використовується або недостатньо використовується в Україні протягом трьох років починаючи від дати державної реєстрації промислового зразка або від дати, коли використання промислового зразка було припинено, то будь-яка особа, яка має бажання і виявляє готовність використовувати промисловий зразок, у разі відмови власника зареєстрованого промислового зразка від укладення ліцензійного договору може звернутися до суду із заявою про надання їй дозволу на використання промислового зразка.

3. Якщо власник зареєстрованого промислового зразка не доведе, що факт невикористання чи недостатнього використання промислового зразка зумовлений поважними причинами, суд виносить рішення про надання заінтересованій особі дозволу на використання зареєстрованого промислового зразка з визначенням обсягу його використання, строку дії дозволу, розміру та порядку виплати винагороди власнику зареєстрованого промислового зразка.

{Стаття 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 762-IV від 15.05.2003; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Розділ VI ПРИПИНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТА ВИЗНАННЯ ПРАВ НЕДІЙСНИМИ

Стаття 24. Припинення строку дії державної реєстрації

1. Власник зареєстрованого промислового зразка у будь-який час може відмовитися від прав на такий промисловий зразок повністю або частково на підставі заяви, поданої до НОІВ. Зазначена відмова набирає чинності від дати внесення відповідних відомостей до Реєстру. Одночасно НОІВ здійснює публікацію в Бюлетені відомостей про таку відмову.

2. Строк дії державної реєстрації промислового зразка припиняється у разі несплати у встановлений строк річного збору за підтримання чинності прав на промисловий зразок.

Річний збір за підтримання чинності прав на промисловий зразок сплачується за кожний рік чинності прав на промисловий зразок починаючи від дати подання заявки. Перша сплата зазначеного збору здійснюється одночасно із сплатою збору за публікацію відомостей про державну реєстрацію промислового зразка. Сплата річного збору за кожний наступний рік здійснюється до кінця поточного року, за умови сплати збору протягом шести останніх його місяців.

Річний збір за підтримання чинності прав на промисловий зразок може бути сплачено протягом шести місяців після встановленого строку. У такому разі розмір річного збору збільшується на 50 відсотків.

Клопотання про продовження строку чинності прав на промисловий зразок та збір за його подання подаються до НОІВ не пізніше, ніж за шість місяців до спливу строку дії державної реєстрації або спливу подовженого строку.

Строк дії державної реєстрації промислового зразка припиняється з першого дня року, за який не сплачено збір.

Стаття 25. Визнання прав на промисловий зразок недійсними у судовому порядку

1. Права на зареєстрований промисловий зразок можуть бути визнані у судовому порядку недійсними повністю або частково щодо окремих варіантів промислових зразків, зазначених у свідоцтві, у разі:

невідповідності промислового зразка умовам надання правової охорони, визначеним цим Законом;

наявності у зображенні промислового зразка ознак, що не були передбачені поданою заявкою;

здійснення державної реєстрації промислового зразка з порушенням прав інших осіб.

2. Позовна заява заінтересованої особи про визнання прав на промисловий зразок недійсними може бути подана до суду протягом усього строку чинності майнових прав на промисловий зразок та після припинення їх чинності.

3. У разі визнання прав на промисловий зразок недійсними НОІВ публікує відповідне повідомлення в Бюлетені.

4. Права на промисловий зразок, визнані недійсними, вважаються такими, що не набрали чинності, від дати державної реєстрації промислового зразка.

5. Якщо права на промисловий зразок визнані недійсними в установленому законом порядку і встановлено, що заявка була подана з порушенням прав інших осіб, суд може постановити рішення про відшкодування власником свідоцтва шкоди особі, якій завдано шкоду діями на підставі реєстрації такого промислового зразка.

{Пункт 5 статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2974-IX від 20.03.2023}

Стаття 25¹. Визнання прав на промисловий зразок недійсними Апеляційною палатою

1. Будь-яка особа може подати до Апеляційної палати обґрунтовану заяву про визнання прав на промисловий зразок недійсними повністю або частково на підставі невідповідності

промислового зразка умовам надання правової охорони, визначеним цим Законом. За дорученням заявника заяву може бути подано через представника у справах інтелектуальної власності або іншу довірену особу.

2. Заява про визнання прав на промисловий зразок недійсними може бути подана протягом усього строку чинності майнових прав на промисловий зразок та після припинення їх чинності. За подання заяви сплачується збір. Заява вважається поданою в разі надходження збору на рахунок НОІВ.

3. Сторонами розгляду справи про визнання прав на промисловий зразок недійсними в Апеляційній палаті є особа, яка подала заяву про визнання прав на промисловий зразок недійсними, та власник промислового зразка.

4. Сторони мають рівні права щодо подання доказів, їх дослідження та доведення перед Апеляційною палатою їх переконливості.

5. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

6. Вимоги до заяви про визнання прав на промисловий зразок недійсними, умови та порядок її розгляду визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

7. Заява про визнання прав на промисловий зразок недійсними розглядається згідно з регламентом Апеляційної палати протягом трьох місяців від дати одержання Апеляційною палатою заяви, за умови наявності сплаченого збору за її подання.

8. За результатами розгляду заяви Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, що затверджується наказом НОІВ та надсилається сторонам.

9. Сторони можуть оскаржити затверджене НОІВ рішення Апеляційної палати у судовому порядку протягом двох місяців від дати одержання рішення.

10. Рішення Апеляційної палати набирає чинності з дня затвердження наказом НОІВ та підлягає оприлюдненню в повному обсязі на офіційному веб-сайті НОІВ.

У разі визнання прав на промисловий зразок недійсними НОІВ публікує відповідне повідомлення в Бюлетені.

11. Права на промисловий зразок, визнані недійсними, вважаються такими, що не набрали чинності, від дати державної реєстрації промислового зразка.

12. Не може бути зареєстровано повторно промисловий зразок, визнаний судом або Апеляційною палатою таким, що не відповідає умовам надання правової охорони, визначеним цим Законом, або таким, що порушує права інших осіб.

{Розділ VI із змінами, внесеними згідно із Законами № 2188-III від 21.12.2000, № 850-IV від 22.05.2003; в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020}

Розділ VII ЗАХИСТ ПРАВ

Стаття 26. Порухення прав власника зареєстрованого або незареєстрованого промислового зразка

{Назва статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

1. Будь-яке посягання на права власника зареєстрованого промислового зразка, передбачені **частиною другою** статті 20 цього Закону, або будь-яке посягання на права власника незареєстрованого промислового зразка, передбачені **частиною дев'ятою** статті 20 цього Закону, вважаються порушенням прав власника зареєстрованого або незареєстрованого промислового зразка відповідно, що тягне за собою відповідальність згідно із законодавством.

{Пункт 1 статті 26 в редакції Закону № 815-ІХ від 21.07.2020}

2. На вимогу власника зареєстрованого або незареєстрованого промислового зразка таке порушення повинно бути припинено, а порушник зобов'язаний відшкодувати власнику зареєстрованого або незареєстрованого промислового зразка завдану майнову шкоду шляхом відшкодування збитків чи виплати компенсації та/або завдану немайнову (моральну) шкоду.

{Абзац перший статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020; в редакції Закону № 2974-ІХ від 20.03.2023}

Розмір відшкодування збитків визначається судом з урахуванням упущеної вигоди або доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним прав власника зареєстрованого або незареєстрованого промислового зразка.

{Пункт 2 статті 26 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2974-ІХ від 20.03.2023}

Розмір компенсації визначається судом на підставі обсягу порушення, вини порушника та інших обставин, що мають істотне значення. При цьому розмір компенсації не може бути меншим ніж розмір винагороди, яка була б сплачена за надання дозволу на використання прав на зареєстрований або незареєстрований промисловий зразок, щодо якого виник спір. У разі якщо порушення прав на зареєстрований або незареєстрований промисловий зразок відбулося ненавмисно і без недбалості, розмір компенсації дорівнює розміру винагороди, яка була б сплачена за надання такого дозволу.

{Пункт 2 статті 26 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2974-ІХ від 20.03.2023}

Стягнення компенсації застосовується судом замість відшкодування збитків на розсуд власника зареєстрованого промислового зразка.

{Пункт 2 статті 26 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 2974-ІХ від 20.03.2023}

Вимагати поновлення порушених прав власника зареєстрованого промислового зразка може за його згодою також особа, яка придбала ліцензію.

{Абзац пункту 2 статті 26 в редакції Закону № 850-ІV від 22.05.2003; із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-ІХ від 21.07.2020}

Стаття 27. Способи захисту прав

1. Захист прав на промисловий зразок здійснюється у судовому та іншому встановленому законом порядку.

2. Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у зв'язку з застосуванням цього Закону.

Суди відповідно до їх компетенції розв'язують, зокрема, спори про:

авторство на промисловий зразок;

встановлення факту використання промислового зразка;

встановлення власника промислового зразка;

{Абзац п'ятий статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

порушення прав власника промислового зразка;

{Абзац шостий статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

право попереднього користування;

компенсації.

{Стаття 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 762-IV від 15.05.2003, в редакції Закону № 850-IV від 22.05.2003}

Розділ VIII ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 28. Державне мито і збори

Розмір та порядок сплати державного мита за реєстрацію промислових зразків визначаються законодавством.

{Частина перша статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Кошти, одержані від сплати державного мита за реєстрацію промислових зразків, зараховуються до бюджетів у порядку, встановленому **Бюджетним кодексом України**.

{Частина друга статті 28 в редакції Закону № 815-IX від 21.07.2020; /-зміни до частини другої статті 28 див. в Законі № 703-IX від 16.06.2020-/}

Розмір передбачених цим Законом зборів, строки і **порядок** їх сплати визначаються Кабінетом Міністрів України.

Передбачені цим Законом сплачуються на поточні рахунки НОІВ.

{Частина четверта статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2921-III від 10.01.2002; в редакції Закону № 703-IX від 16.06.2020}

Надходження від передбачених цим Законом зборів мають цільове призначення і використовуються виключно для забезпечення розвитку та функціонування державної системи правової охорони інтелектуальної власності, зокрема на виконання завдань, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері інтелектуальної власності.

{Частина п'ята статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом № 703-IX від 16.06.2020}

{Стаття 28 в редакції Закону № 2188-III від 21.12.2000}

Стаття 29. Реєстрація промислового зразка в іноземних державах

{Назва статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

1. Будь-яка особа має право зареєструвати промисловий зразок в іноземних державах.

{Пункт 1 статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

{Пункт 2 статті 29 виключено на підставі Закону № 850-IV від 22.05.2003}

2¹. Заявка на міжнародну реєстрацію, що подається відповідно до Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків, надсилається заявником безпосередньо до Міжнародного бюро ВОІВ.

{Статтю 29 доповнено пунктом 2¹ згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

3. Витрати, пов'язані з реєстрацією промислового зразка в іноземних державах, несе заявник чи за його згодою інша особа.

{Пункт 3 статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом № 815-IX від 21.07.2020}

Стаття 30. Державне стимулювання створення та використання промислових зразків

Держава стимулює створення і використання промислових зразків, встановлює авторам і особам, які використовують їх, пільгові умови оподаткування та кредитування, надає їм інші пільги відповідно до чинного законодавства України.

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ

15 грудня 1993 року

№ 3688-ХІІ

Про охорону прав на промислові зразки
Закон України від 15.12.1993 № 3688-ХІІ
Редакція від **31.12.2023**, підстава — [2801-IX](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/3688-12>

Законодавство України
станом на 15.02.2024
чинний

3688-12

Публікації документа

- **Відомості Верховної Ради України** від 15.02.1994 — 1994 р., № 7, стаття 34
- **Голос України** від 16.02.1994